

den anden Side har ganske vist ogsaa flere af de Skoler, der tidligere have faaet Understøttelse, under hele den uregelmæssige Maade, hvorpaa dette er gaaet til, faaet saa stor Understøttelse, at der kunde være Grund til at regulere dette Forhold og sætte Tilskuddene ned. Men nu pludselig at ned sætte Beløbet for nogle af de Skoler, som mulig havde anlagt hele deres Plan i Henhold til dette Beløb, have vi dog ikke ment vilde være rigtig, og vi have derfor antaget, at det vilde være naturligt, at vi gav Skolerne et Varsto saaledes, at de vidste, at om tre Aar maatte de være belavede paa, at der kunde ske en Forandring, og vi have derfor stillet Sagen for saa vidt i Bero i tre Aar, som vi have foreslaaet at indsætte en Anmærkning paa Finanslovsforslaget om, at der i Finanslovsforslaget for 1897—98 skulde foregaa en Revision efter de til den Tid fastsatte Regler for Fordelingen. Derved have vi ment, at disse Skoler vilde faa et Varsto saaledes, at de ikke vilde have noget at beklage sig over, hvis der til den Tid foregik en Omfordeling, og det vil da blive en Opgave inden den Tid, at saa disse Regler nærmere drøftede og fastsatte. Inden Finansudvalget tager Standpunkt dertil, vil det sætte Pris paa, at der mellem de interesserede Parter foregaaer en Drøftelse af disse Regler, saaledes at man ogsaa derved kan faa fornøden Vejledning. Forslaget under Nr. 244 have vi, som nævnt, tiltraadt. Forslagene under Nr. 245 og 246 dreje sig om Sorø Akademi's Stovbæsen, og de angaa det samme Forhold, som vi paa § 2 komme til at forhandle med den ærede Finansminister. Jeg vil derfor henstille, at vi tage denne Forhandling paa Finansministeriets Budget, hvor det spiller den største Rolle, og at vi, indtil denne Forhandling har fundet Sted, udsætte Afstemningen over disse to Forslag. — Hvad det lærde Stolevæsen angaar, er der ikke meget at bemærke. Udvalget har ikke ment at kunne tiltræde Forslaget under Nr. 247, og Flertallet har foreslaaet at nægte den Sum, der er begæret under Nr. 249 til Istandsættelse af Alborg Latinstole paa Grund af denne Stoles Oprindelse. Forslaget under Nr. 248, som angaar en Forhøjelse af Timebetalingen ved de lærde Skoler, har Flertallet heller ikke kunnet gaa med til, skønt det erkender, at der i Aar er foregaaet en Forandring i rigtig Retning, idet der ikke længere som i Fjor foresloges, at ogsaa Adjunkterne skulde have forhøjet Betaling for de Timer, de undervise uden for deres normerede Tid, og idet Forhøjelsen i Fjor var foreslaaet dobbelt saa høj som den i Aar.

Desuagtet har man ikke ment, at det vilde være rigtig at gaa til denne Forhøjelse for de øvrige Timelæreres Bedkommende, idet denne Sag staar i en vis Forbindelse med Lønningeloven, og denne saa nylig er udkommen, at man ikke nu vil røre ved dens Bestemmelser. Udvalget har heller ikke kunnet tiltræde Forslaget under Nr. 250 angaaende Anstæffelsen af Vaaben til de lærde Stoles Øvelser i Skydning. Jeg omtalte denne Sag i Fjor og skal ikke nu komme nærmere ind derpaa. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at Forslaget vistnok maa komme til at lyde saaledes: Summen 12,304 Kr. 30 Øre ned sættes med 4,400 Kr., og endvidere Summen 6,304 Kr. 30 Øre ned sættes med 4,400 Kr., idet der efter Posteringen paa Finansloven er et ekstraordinært Beløb paa 6,304 Kr. 30 Øre, hvorunder de 4,400 Kr. gaa ind, som maa rettes med det samme. Forslaget under Nr. 251 om at give Rektorerne 1,000 Kr. til Skrivers og Assistenters have vi ikke kunnet tiltræde. Forslaget er begrundet ved, at der er en af Rektorerne, der har haft en Udgift i denne Retning af 240 Kr., og saa har man ment, at de alle burde have et Tilskud af samme Størrelse. Der er imidlertid ingen af de andre, der har brugt et tilsvarende Beløb, og vi have derfor fra Udvalgets Side ikke ment, at der var Anledning til at give et saadant Tilskud til samtlige Rektorer. Endnu er der et Forslag tilbage, nemlig Nr. 252, som gaar ud paa, at der skal gives 70,000 Kr. til Randers Købstad imod at Staten erholder Randers lærde Skoles Bygninger. Ogsaa dette Forslag er jo en gammel Bekendt her i Tinget. Vi have haft det for i flere Aar, og Folketingets Flertal har aldrig villet gaa ind derpaa. Nu er det kommet igen, og denne Gang har hele Udvalget foreslaaet at lade Summen udgaa. Der er ikke Enighed i Udvalget om Forslagets Realitet, idet Udvalgets højre Side eller i ethvert Fald en Del af Udvalgets højre Side — jeg ved ikke, om det er hele Højre — er villig til i Realiteten at gaa ind paa Forslaget, men naar hele Udvalget nu staar samlet om at nægte Summen, ligger det i den Forbindelse, hvori man i Randers har sat denne Sag med Helligaandshuset. Fra disse Sider er det nemlig hændt, at man nok vil lade Helligaandshuset staa og restaurere det, naar man foruden den Bevilling, der i Aar er givet dertil, kunde faa den Transaktion i Stand, at Staten overtog Latinstolebygningen og betalte 70,000 Kr. Stillingen i Fjor med Hensyn til Helligaandshuset var imidlertid den, at der var opnaaet et Kompromis mellem de forskellige Parter om at lade Helligaandshuset restau-